

D E C I Z I E

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Salvamont-C.F.C.” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe
municipiul Chișinău, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, prin care a fost
admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Salvamont-C.F.C.”,
casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 27 decembrie 2016 și
emisă o nouă hotărâre de admitere a cererii de chemare în judecată,

c o n s t a t ă

La 12 septembrie 2016, SRL „Salvamont-C.F.C.” s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău,
cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, prin decizia nr. 585/2/7 AV din 14 iunie
2016 a Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău, în urma examinării
actului de control din 12 mai 2016, efectuat prin metoda verificării totale pentru
perioada 01 ianuarie 2012 - 29 februarie 2016, de la SRL „Salvamont-C.F.C.” au fost
calculate și încasate plăți suplimentare la bugetul de stat, fiind sancționată cu amenzi
pentru încălcarea legislației fiscale.

Decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău din 14 iunie
2016, o consideră ilegală și întemeiată pe neconformitățile depistate prin controlul
fiscal din 12 mai 2016, efectuat contrar prevederilor Legii privind moratoriul asupra
controlului de stat nr.18 din 04 martie 2016.

Invocă că, potrivit prevederilor art. 1 alin .(4) lit. h) din Legea privind
moratoriul asupra controlului de stat, moratoriul nu se aplică asupra controlului

efectuat, în limita strict necesară pentru concretizarea cuantumului creanțelor statului în cadrul procedurii de insolvență.

Sușine că, faptul admiterii spre examinare prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016 a cererii introductive depusă de SC „Eos-Studio” SRL privind intentarea insolvenței față de SRL „Salvamont - C.F.C.”, în situația în care potrivit informației Direcției Administrare Fiscală Botanică a Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău nr. 01-14/4-1165 din 25 martie 2016 s-a constatat lipsa datoriilor SRL „Salvamont-C.F.C.” la bugetul de stat, nu putea servi temei pentru controlul fiscal în perioada moratoriului asupra controlului de stat.

Precizează că, controlul în perioada moratoriului stabilit poate fi efectuat în cadrul procedurii de insolvență doar în cazul existenței datoriilor contribuabilului la buget până la admiterea de către instanța de judecată a cererii introductive.

În lipsa restanțelor SRL „Salvamont-C.F.C.” la bugetul de stat până la data admiterii cererii introductive, necesitatea strictă pentru concretizarea cuantumului creanțelor statului prin efectuarea controlului fiscal nu a persistat, iar acest fapt în opinia reclamantului condiționează ilegalitatea efectuării acestui control.

Menționează că, controlul a fost efectuat după ce Curtea de Apel Chișinău prin hotărârea din 05 mai 2015, care a devenit irevocabilă, a respins din lipsă de temei cererea introductivă depusă de SC „Eos-Studio” SRL și cererea de alăturare a Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Botanică privind intentarea procesului de insolvență a SRL „Salvamont-C.F.C.”.

Cererea prealabilă depusă la 11 iulie 2016 prin care s-a solicitat anularea deciziei nr. 585/2/7 AV din 14 iunie 2016, a fost respinsă prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău nr. 86 din 11 august 2016.

În rezultatul examinării cererii prealabile, Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău și-a menținut decizia nr. 585/2/7 AN din 14 iunie 2016, fără a lua în considerație informația Direcției Administrare Fiscală Botanică a Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău nr. 01-14/4-1165 despre lipsa datoriilor SRL „Salvamont-C.F.C.” la bugetul de stat la momentul admiterii cererii introductive depuse de SC „Eos-Studio” SRL, și fără a da un răspuns explicit în privința necesității stricte pentru concretizarea cuantumului creanțelor statului în cadrul procesului de insolvență, în cazul când ele lipsesc.

A mai indicat că, pârâțul a făcut trimitere la art. 1 alin. (4) lit. f) din Legea privind moratoriul asupra controlului de stat nr. 18 din 04 martie 2016, potrivit căruia moratoriul nu se aplica la cererea persoanelor fizice și juridice privind eliberarea/prelungirea licențelor, autorizațiilor, certificatelor și a altor acte permise și/sau privind constatarea unor fapte, considerând că SRL „Salvamont-C.F.C.” prin dezacordul său cu controlul efectuat anterior prin metode și surse indirecte, a solicitat controlul repetat și potrivit prevederilor art. 189 pct. 2 Cod fiscal, efectuarea lui nu contravine Legii privind moratoriul asupra controlului de stat.

Acest argument reclamantul îl consideră lipsit de temei legal, deoarece prin dezacordul nr. 25/8 din 25 aprilie 2015, nu s-a solicitat petrecerea unui control repetat, iar controlul inițial contravine Legii privind moratoriul asupra controlului de stat, pârâțul neavând dreptul de a declanșa din motivele indicate.

Arată că, prin actele administrative contestate au fost încălcate drepturile societății de a dispune de venitul obținut de pe urma activității de antreprenoriat prevăzute de art. 6 al Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi.

Suplimentar, reclamantul a menționat că, temei pentru anularea actelor emise de pârât, servește și incorectitudinea stabilirii obligațiilor fiscale, drept rezultat a unui control superficial și tendențios, cu încălcarea legislației în domeniu.

Astfel, la stabilirea diminuării venitului impozabil pentru perioada fiscală a anului 2012, în sumă totală de 237 985 lei, în urma nereflectării la venituri a veniturilor rezultate din neachitarea datoriilor creditoriale cu termen de prescripție expirat, nu s-a luat în considerație formarea și includerea lor în bilanțul întreprinderii în perioada anilor 2005-2008, ceea ce a contribuit la calcularea și încasarea greșită, atât a impozitului pe venit din activitatea de antreprenoriat în sumă 19 729 lei, cât și TVA aferentă pentru perioada respectivă.

Aceste datorii susține reclamantul că urmau a fi luate la venituri peste 3 ani și anume în anii 2009, 2010, 2011, când impozitul pe venit din activitatea de antreprenoriat era la cota „0” și nu în anul 2012-2014, cum a fost calculat în actul de control, având ca bază impozitul pe venit din activitatea de antreprenoriat 12%.

Opinează că, nu este întemeiată nici stabilirea diminuării TVA, aferentă bugetului în sumă totală de 227 329 lei, inclusiv pentru perioada februarie 2012 cu 1678 lei, decembrie 2012 cu 47 090 lei și aprilie 2013 cu 178 561 lei și încasarea acestor sume.

În această privință, indică că, calcularea TVA se atribuie la mărfurile incluse în bilanțul întreprinderii, care la momentul controlului se aflau în depozite cu termenul de utilizare expirat și care nu pot fi folosite în activitate sau realizate la un preț mai mic, fapt confirmat prin rezultatele expertizei efectuate de către Camera de Comerț și Industrie, reflectate în Raportul de expertiză nr. 0391015 din 12 decembrie 2016.

Neconformitățile menționate s-au datorat reflectării incorecte a situațiilor financiare și puteau fi corectate, însă la efectuarea controlului nu au fost propuse termeni rezonabili pentru a avea posibilitatea de revizuire, restabilire și demonstrare a formării datoriilor creditoriale neachitate și a stocului de marfă supuse utilizării.

Invocă reclamantul că, conform art. 43 pct. 6 al Legii contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, a avut dreptul până la două luni pentru restabilirea documentelor primare, registrelor contabile și situațiilor financiare, începând cu data constatării faptului respectiv, însă decizia nr. 52/2 din 03 mai 2016, la controlul efectuat din 18 aprilie 2016 a fost înmănată la 05 mai 2016, iar controlul repetat s-a început la 10 mai 2016 și finisat la 12 mai 2016, fiind evident că în așa termeni restrânși nu a fost posibilitate de revizuire și restabilire a evidenței contabile referitor la neachitarea datoriilor creditoriale și obținerea concluziei experților la marfa aflată în stoc la momentul controlului.

Mai declară că, impozitul pe venit din activitatea de antreprenoriat, urma a fi calculat de organele de control și atribuit perioadelor fiscale pentru anii 2009-2011, perioade care nu puteau fi supuse controlului, deoarece conform art. 214 alin. (4) Cod fiscal, activitatea contribuabilului poate fi supusă controlului fiscal pentru perioada ce nu depășește termenul de prescripție de 4 ani, stabilit de art. 264 Codul fiscal.

Remarcă că, odată ce controlul fiscal a fost inițiat prin decizia organului fiscal din 13 aprilie 2016, perioada supusă controlului urma a fi începând cu data de 13 aprilie 2012 și până la 13 aprilie 2016.

Solicită reclamantul, anularea deciziilor Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău nr. 585/2/7 AN din 14 iunie 2016 și nr. 86 din 11 august 2016, ca fiind emise contrar prevederilor legii, în perioada moratoriului asupra controlului de stat.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani municipiul Chișinău din 27 decembrie 2016 cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 17 ianuarie 2017, SRL „Salvamont-C.F.C” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, a fost admis apelul declarat de SRL „Salvamont-C.F.C.”, casată hotărârea Judecătorei Rîșcani municipiul Chișinău din 27 decembrie 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă, fiind anulate deciziile Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău nr. 585/2/7 AN din 14 iunie 2016 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Salvamont-C.F.C.” și nr. 86 din 11 august 2016 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 585/2/7 AV din 14 iunie 2016 emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău, ca fiind emise contrar prevederilor legii.

La 11 august 2017, Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, fiind interpretată eronat legea.

În acest sens, susține că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 1 alin. (4) lit. h) din Legea privind moratoriul asupra controlului de stat, deoarece, în temeiul acestei norme, moratoriu nu era aplicabil întreprinderilor aflate în proces de insolabilitate, inclusiv în perioada de observație.

Relatează că, controlul fiscal inițiat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău, a avut loc în cadrul procesului de insolabilitate a SRL „Salvamont-C.F.C.”, fiind astfel respectate prevederile Legii privind moratoriul asupra controlului de stat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 13 iunie 2017 a fost expediată în adresa părților la 21 iulie 2017 (f.d.173), însă careva date privind recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului nu există.

Astfel, instanța de recurs consideră că Serviciul Fiscal de Stat s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Prin referința depusă 07 noiembrie 2017, SRL „Salvamont-C.F.C.” a invocat caracterul neîntemeiat al recursului și a solicitat respingerea acestuia.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 01 noiembrie 2017, recursul declarat de către Serviciul

Fiscal de Stat, a fost considerat admisibil și transmis Colegiului lărgit pentru a fi examinat în fond.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017 și a menține hotărârea Judecătorei Rîșcani municipiul Chișinău din 27 decembrie 2016, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Astfel, judecând temeiurile invocate în cererile de recurs prin prisma legislației în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios și a circumstanțelor stabilite, Colegiul consideră concluzia instanței de apel greșită, rezultată din interpretarea eronată a normele de drept material, ceea ce în conformitate cu prevederile art.432 alin. (2), lit. c) CPC constituie temei de casare a hotărârii judecătorești.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În temeiul art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Din materialele dosarului s-a constatat că, la 03 martie 2016, SRL „Eos Studio” s-a adresat în instanța de insolvabilitate cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Salvamont-C.F.C.”.

Prin notificarea nr. 09-17/03 din 17 martie 2016, administratorul provizoriu al SRL „Salvamont-C.F.C.”, Ciuvalschii Iurii a adus la cunoștință Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016 a fost admisă spre examinare cererea introductivă a SRL „Eos Studio” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SC „Salvamont-C.F.C.” SRL.

Conform actului de control nr. 3-554426 din 18 aprilie 2016, întocmit de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău, în legătură cu examinarea cererii introductive depusă de SRL „Eos-Studio” privind declararea insolvabilității SRL „Salvamont-C.F.C.”, au fost calculate impozitele și taxele prin metode și surse indirecte pentru perioada 01 ianuarie 2012 – 29 februarie 2016 în baza informației disponibile referitoare la activitatea SRL „Salvamont-C.F.C.” (f.d 45-47).

Prin contestația din 25 aprilie 2016, SRL „Salvamont-C.F.C.” a solicitat anularea unor prevederi din actul de control nr. 3-554426 din 18 aprilie 2016 (f.d. 15-16).

Actele cauzei atestă că, prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău nr. 52/2/7 din 03 mai 2016, a fost suspendată examinarea cazului de încălcare fiscală cu efectuarea unui control fiscal repetat, din motiv că conducătorul întreprinderii la 25 aprilie 2016 a depus dezacord la actul de control, invocând că dispune de documentele de evidență contabilă (f.d. 48).

Potrivit actului de control fiscal nr. 5-677182 din 12 mai 2016, prelungit prin actul nr. 3-554442, s-a efectuat un control fiscal prin metoda verificării totale la SRL „Salvamont-C.F.C.” în privința respectării legislației fiscale și anume, verificarea corectitudinii calculării și plenitudinea virării la buget a impozitelor, taxelor și plăților pentru perioada 01 ianuarie 2012 – 29 februarie 2016 (f.d. 49-56).

Astfel, la 14 iunie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău a emis decizia nr. 585/2/7 AV, asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Salvamont-C.F.C.” (f.d. 9-11).

Prin cererea prealabilă din 11 iulie 2016, SRL „Salvamont-C.F.C.” a solicitat anularea deciziei nr. 585/2/7 AV din 14 iunie 2016, ca fiind emisă ilegal, în perioada moratoriului asupra controlului de stat.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău nr. 86 din 11 august 2016, a fost considerată neîntemeiată contestația depusă de SRL „Salvamont-C.F.C.”, fiind menținută fără modificări decizia nr. 585/2/7 AV din 14 iunie 2016.

Reține Colegiul că, temei de anulare a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău nr. 585/2/7 AV din 14 iunie 2016, SRL „Salvamont-C.F.C.” a invocat faptul că controlul fiscal a efectuat contrar Legii privind moratoriul asupra controlului de stat.

În conformitate cu art. 1 din Legea privind moratoriul asupra controlului de stat nr. 18 din 04 martie 2016, legiuitorul a instituit moratoriu, pentru o perioadă de 3 luni, asupra controlului de stat, inclusiv fiscal, financiar, privind calitatea produselor/serviciilor, parametrii tehnologici și/sau cerințele specifice pentru genul de activitate desfășurat, privind respectarea normelor de protecție a muncii și sanitare, planificat sau inopinat, efectuat la fața locului, la sediile, locurile de desfășurare a activității sau de aflare/păstrare a bunurilor persoanelor înregistrate în modul stabilit care desfășoară activitate de întreprinzător, de către organele abilitate cu dreptul de a iniția controale în baza prevederilor Legii nr.131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, ale Codului fiscal nr.1163-XIII din 24 aprilie 1997, ale Legii nr.171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital, ale Legii nr.320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, precum și ale altor acte normative care reglementează controlul de stat.

Art. 1 alin. (4) lit. h) din Legea enunțată, prevede că moratoriul nu se aplică asupra controlului efectuat în limita strict necesară pentru concretizarea cuantumului creanțelor statului, în cadrul procesului de insolvență sau de lichidare a persoanelor fizice sau juridice care desfășoară activitate de întreprinzător.

În acest context, actele cauzei atestă că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SRL „Eos Studio” privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Salvamont-C.F.C.”.

Potrivit hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016, a fost respinsă cererea creditorului SC „Eos-Studio” SRL și cererea de alăturare depusă de

Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău, Direcția de Administrare Fiscală Botanică privind intentarea procesului de insolvență față de SRL „Salvamont-C.F.C.”.

Iar, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 iulie 2016, a fost respins recursul declarat de SC „Eos-Studio” SRL și menținută hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2016.

Față de aceste considerente, prima instanță corect a constatat că, organul fiscal a efectuat controlul în conformitate cu prevederile Legii privind moratoriul asupra controlului de stat. Or, în acea perioadă a efectuării controlului, SRL „Salvamont-C.F.C.” s-a aflat în cadrul unui proces de insolvență.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, în temeiul acestei norme, moratoriu nu era aplicabil întreprinderilor aflate în proces de insolvență și nici celor aflate în perioada de observație.

Așa fiind, argumentul instanței de apel precum că inițierea și desfășurarea controlului fiscal a fost efectuată cu încălcarea dispozițiilor cu privire la moratoriu, este neîntemeiat, în acest sens fiind interpretate eronat prevederile art. 1 alin. (4) lit. h) din Legea privind moratoriul asupra controlului de stat.

Într-o altă ordine de idei, în susținerea poziției sale, SRL „Salvamont-C.F.C.” a invocat că, Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău nu a luat în considerație informația Direcției Administrare Fiscală Botanică a Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău nr. 01-14/4-1165 din 25 martie 2016, din care rezultă lipsa datoriilor SRL „Salvamont-C.F.C.” la bugetul de stat.

În acest segment de analiză, se menționează că, conform art. 132 alin. (1) Cod fiscal, sarcina de bază a Serviciului Fiscal de Stat constă în asigurarea administrării fiscale, prin crearea de condiții contribuabililor pentru conformare la respectarea legislației, aplicarea uniformă a politicii și reglementărilor în domeniul fiscal.

La caz, prima instanță corect a reținut și faptul că, informația oferită de către Direcția Administrare Fiscală Botanică, rezultă din datele oferite de contribuabil ca urmare a prezentării diferitor dări de seamă, iar aceasta nu reprezintă o sursă de informație reală care să reflecte cu certitudine mărimea creanței datorate la bugetul de stat.

Astfel, instanța de recurs reține că, obligația reală pe care o are SRL „Salvamont-C.F.C.” față de bugetul de stat a fost reflectată în decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău nr. 585/2/7 AV din 14 iunie 2016, or, doar în cazul unui control fiscal poate fi verificată corectitudinea stingerii obligațiilor fiscale și mărimea creanței datorate.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă că, alte argumente invocate de către SRL „Salvamont-C.F.C.”, nu pot fi reținute ca întemeiate, deoarece după cum rezultă din materialele dosarului nu au fost prezentate careva probe incontestabile care cu certitudine ar confirma ilegalitatea actului administrativ contestat.

În contextul celor enunțate coroborat cu normele de drept citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia primei instanțe privind respingerea acțiunii, dat fiind că actul administrativ contestat este legal în fond, fiind emis conform prevederilor legale.

Circumstanțele descrise determină Colegiul să conchidă că soluția instanței de apel este greșită, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material, din care considerente decizia contestată nu poate fi menținută.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017 și a menține hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 27 decembrie 2016.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017 și se menține hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 27 decembrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Salvamont-C.F.C.” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău, cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Tamara Chișca-Doneva